

Sskowa sa to sagluzita, ale strafowana
dýrbisch ty sa to býdz.

To je Boh niz jeno Knesam a Kne-
niam w Domi; ale tejsch we swjetnym
Regimentzi tej Woschnoszi poruczil;
Tych tajki Mjew runje tak mało k Ne-
kheszijanam czini, jačo ton Hamit a to
Powolanie, kotrež maju. To pak by
jich k Nekheszijanam czinilo, dy bychu
swoje Powolanie sabyli; snerodnem
Pschiladowaniem w Domach a w Mje-
stach to dobre stomdzili; Djecjom a
Czeledži dali po jich Wohli hospodo-
wacj, a Podanam po jich Sdacju, schtož
so nehodži, czinicj.

Tehodla wostanje to Rosdijelenje:
We Krystusowem Kralestwi nedýrbi
žadyn Mjew býdz; Ale luta Pschezel-
nosz a Lubosz, so by ta Wutroba psche-
cziwo nikomu sta nebyla, a so nebysch-
tej tejsch Ert a Ruka nikoho nesrudžilej.
Alle w swjetnym a w domjazym Regi-

mentzi, dýrbitaj Ruka a Ert, po jeneho
kojjdeho Schrantzi a Powolaniu, sra-
nicj a srudzicj wschickich tych, kij so
prawje nesadžerja, a swojeje Poruc-
noszje neladaju. Pschetož tudy žane
Pscheschonowanje a žana Ssmjelnosz
nepfacji; ale Schtraffowanje. Schtuz
pak tu Schtraffu na Stronu staji, ton
wabi stem teho najwoscheho Rytarja,
Boha sameho, so won pschindž, a tu
Stosz schtraffowacj dýrbi, a dyž Boh
pschindže, da won sylnje a twerdije
pschindže a schtrafuje ton zyky Kraj, je-
neho Stosznika, kajž teho druhoho.

To je ta Wuczba steho dženskisicheho
Szenja, Vlasch luby Boh a Bnes pom-
haj nam se swojim swiatym Duchom, so
bychmy so jako Wscheszenjo besobni sadžer-
želi a kojdy na schestu Nedželu po sw.
Trojzy w swojim žamtczi a Schrantzi
swjerny byt, žamen!

Na siedmu Nedželu po swijatej Trojizi.

Dusche, sa kotrež ton Pastyr so stara,
Byž wy psches jeho Brej kipene sze,
Sstužče jemu swjeru, so prozijce jara,
Won swjeczneje Vladu wam sapłacžicj ze.
Wobstajne traje schak wam jeho Vlada,
Wobstajnu Eswjernosz won wot was ſej žada.

Gy moj swjerny Pastyrjo mojeje Dusche! kak je tebi tych Wozow žel, kij na
Hohrach tych Žadoszow, a we Pustzini teho Swjeta rospruschene kodja! Ty
sy ton ſamy, kij nas hubenych a kriwowych lejzo widžisch, a nemojesch nimo, so
by so nekmjelic, a nas na twoje Ramena nesbjenyt, a swojej hegen Krwu we
twojich Ranach nesahojit. Haj ty sy ton nasch dobry Pastyr, kij nas na Du-
ſchi, a na Čjeli, derje wobstara. Ta Duscha ma to swoje bohacjje na tej
selenej Luzz bojego Gtowa, so može so tam do Wohlje našycjicj. A temu Čjelu nedasch
ty Mu-